

μου. Από κασέτες και πικάπ ότι άκουγα ξεσήκωνα από μόνος μου. Μέχρι να 'ρθει κάποιος καλλιτέχνης από την πατρίδα να με βοηθήσει ή να με διορθώσει στο σύντομο χρονικό διάστημα που βρισκόταν στο Σύνδνεϋ από την περιοδεία του στην Αυστραλία. Τότες οι καλλιτέχνες ερχόντουσαν μία φορά το χρόνο κάθε Μάη για τους εορτασμούς της Μάχης Της Κρήτης και έπρεπε να περιμένουμε τον επόμενο Μάιο για να ξαναδούμε καλλιτέχνη να μας δώσει ένα χέρι βοήθειας

γνώσεις γύρω από τη μουσικοχορευτική παράδοση της Κρήτης θεώρησα αναγκαία τη δημιουργία ενός πολιτιστικού φορέα που με σύνεση και υπευθυνότητα θα έταζε σαν σκοπό του την προβολή της Κρητικής παράδοσης σε όλες τις φάσεις της παρούσιακής μας ζωής εδώ στο Σύνδνεϋ. Με την ίδρυση της Μουσικοχορευτικής σχολής το 1996 κύριος στόχος ήταν η διάσωση και προβολή των ηθογραφικών στοιχείων της Κρητικής παράδοσης. Την λύρα την έκανα περισσό-

άδοσης. Με μία προσεγμένη μελέτη αντλούμενη από σωστές πηγές διασώζεται μία παράδοση και διαδίδεται όσο πιο γνήσια γίνεται μέσα από την εκμάθηση και στην συνέχεια στην εμφάνιση. Με βάση αυτά στόχος μας μέσω της σχολής ήταν να διευρύνουμε τους ορίζοντες και να κάνουμε τους πολίτες αυτής της χώρας κοινωνούς των χαρακτηριστικών δειγμάτων της Κρητικής παράδοσης. Πάμπολλες ήταν οι φορές που μετά από εμφανίσεις των χορευτικών μας τμημάτων ξένοι Αυστραλοί πιάναν στον κύκλο να μάθουν το Χανιώτικο για παράδειγμα. Με αυτόν τον τρόπο μαθαίνανε αυτοί οι άνθρωποι για την Κρήτη, ότι υπάρχει και γνώρισαν μερικές πτυχές από την ζωή στο νησί της καταγωγής μας.

Έχετε συμμετάσχει σε διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Ποια ήταν η πιο συγκινητική στιγμή που ζήσατε;

Έχω διευθύνει 8 μεγάλες συναυλίες εδώ στο Σύνδνεϋ η κάθε εκδήλωση αφήνει τα δικά της αισθήματα και εντυπώσεις. Αν όμως μιλάμε για πρωτόγνωρα συναισθήματα που προκαλούν συγκίνηση πέραν από την παρουσία μου στο πανηγύρι του χωριού του πατέρα μου ίσως άλλη μία σημαντική εμφάνιση που με συγκίνησε ιδιαίτερα ήταν εκείνη η στιγμή που συμμετείχαμε σε μία συναυλία με την ένταξη της Κρητικής λύρας σε μία συμφωνική ορχήστρα μέσα στο Δημαρχιακό Μέγαρο της πόλης του Σύνδνεϋ (Sydney Town Hall) για πρώτη φορά. Ήταν 28 Σεπτεμβρίου του 1997 όπου στην ηλικία των 20 χρονών η συμμετοχή μας παίρνοντας πρωταγωνιστικό ρόλο κατά διαστήματα στην απόδοση συνθέσεων του καταξιωμένου μας μουσικοσυνθέτη Θέμου Μέξη, την οποία ορχήστρα διηύθυνε, υπήρξε μεγάλη τιμή για μας, την λύρα της Κρήτης, την Κρήτη γενικότερα. Γιατί από τις ταβέρνες, τα πανηγύρια και τις χοροεσπερίδες, η λύρα της Κρήτης εισήλθε στα "μεγάλα σαλόνια" μέσα σε ένα μεγαλοπρεπές χώρο όπως το Sydney Town Hall γνωρίζοντας την αποθέωση από ανθρώπους άγνωστους που δεν είχαν καμία σχέση με την Κρήτη ή με την Ελλάδα. Η αποθέωση εκείνη ήταν που γέννησε μέσα μας την ιδέα και την πεποίθηση ότι η λύρα της Κρήτης πρέπει να διακατέχει θέση σε αυτούς τους χώρους και μπορεί να ενταχθεί σε μία συμφωνική ορχήστρα, ακόμα να ακουστεί και μέσα στην Όπερα του Σύνδνεϋ. Ένα γεγονός που βλέπουμε να υλοποιείται σήμερα με την πραγμάτωση αυτού του παιδικού ονείρου στις 13 Δεκεμβρίου 2020.

Γνωρίζουμε ότι οι Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό έχουν μεγαλύτερη δίψα για εκδηλώσεις με κάποιο ελληνικό στοιχείο. Θεωρείτε τον εαυτό σας ένα κρίκο της αλυσίδας στη μεταλαμπάδευση της κρητικής κουλτούρας;

Πιστεύω πως ένα λιθαράκι έχω βάλει κι εγώ σ' αυτήν την σταυροφορία που λέγεται Κρητική μουσικοχορευτική παράδοση. Μπαιρακτάρης εδώ στην ξενιτιά είμαι και το καυχέμαι σ' αυτήν την σταυροφορία. Με καθοδηγεί το φως και η λάμψη που εκπέμπει ο Κρητικός πολιτισμός. Με λάβαρο τα όσια και ιερά του λαού μας συνεχίζω ακόμη μέχρι σήμερα να προσφέρω.

Τα παιδιά σας μαθαίνουν ελληνικούς χορούς και κάποιο μουσικό όργανο;

Τα παιδιά μου φέτος ξεκίνησαν να μαθαίνουν Ελληνικούς χορούς αλλά με τον κορωνοϊό μετά από δύο μήνες σταματήσανε. Μουσική δεν έχουν αρχίσει ακόμα αλλά προσπαθώ να τους περάσω κάποια μηνύματα μέσα από το παραδοσιακό Ελληνικό τραγούδι, την απαγγελία ποιημάτων. Θέλω μέσα από όλα αυτά να τα κάνω να αισθάνονται περήφανα για τις καταβολές τους, για την καταγωγή τους, την Κρήτη μας και την ιστορία της. Να διατηρήσουμε την Ελληνική γλώσσα που για τον Απόδημο Ελληνισμό έχει δεχτεί το μεγαλύτερο χτύπημα αφού χάνεται από τον γενικό μας πληθυσμό σε ταχύ ρυθμό.

Photo courtesy of Emmanuel Angelicas

Οι συντελεστές της εκδήλωσης Μιχάλης Πλατύρραχος (λύρα), Deniz Simsek (Σάζι), Παναγιώτης Καλανδράνης (κιθάρα), Adem Yilmaz (κρουστά), Γεωργία Γιάτη και Ayse Goknur Shanal (στο τραγούδι).

αν και μετά από δύο τρία χρόνια ξεσηκώναμε από μόνοι μας κομμάτια με αρκετή ευκολία.

Εκτός από τη μουσική έχετε ασχοληθεί και με τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς;

Ναι. Από το 1995 μέχρι το 2012 διδάσκαμε Ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς με περισσότερη προσοχή στους Κρητικούς χορούς στα Ελληνόπουλα δεύτερης και τρίτης γενιάς.

Μιλήστε μας για τη «Μουσικο-Χορευτική Σχολή Πλατύρραχος».

Αντρωμένος σε ηλικία 18 χρονών και με αρκετές

τερο μάθηση, περισσότερο δίδαγμα, περισσότερο πάθος να την διαδώσω σε όλα τα Κρητικόπουλα. Η σχολή αποτελούταν από χορευτικά και μουσικά τμήματα παιδιών γεννημένα και μεγαλωμένα εδώ στο Σύνδνεϋ της Αυστραλίας Ελληνικής καταγωγής. Μέσω του χορού, του τραγουδιού, της μαντινάδας, του θεάτρου αργότερα, προσπαθήσαμε να δώσουμε την πραγματική διάσταση των αξιών στην κάθε μας εμφάνιση.

Η σχολή σας έχει απήχηση μόνο από Έλληνες ή και από Αυστραλούς;

Σκοπός της σχολής όπως είπαμε υπήρξε η προβολή της Κρητικής παράδοσης. Μία τέτοια προβολή περνάει πάντα από δύο στάδια. Της διάσωσης και της δι-